

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Wydział II
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA	Sławomir Wojciechowski (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA	Renata Kubot-Szustowska
	Sędzia WSA	Arkadiusz Blewążka

Protokolant specjalista Dominika Janicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2013 roku
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie
na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu
z dnia 24 grudnia 2012 r.

nr SKO. 401/1242/OC/12

w przedmiocie odmowy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla
bezdolnych zwierząt

oddala skargę.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność świadczy:

Przewodniczący

Sędziowie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 grudnia 2012r. Nr SKO.401/1242/OC/12 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 ze zm., w dalszej części uzasadnienia jako: K.p.a.), w związku z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012r., poz. 391, w dalszej części uzasadnienia powoływana, jako: ustawa), utrzymało w mocy decyzję Wójta Gminy Brąszewice z dnia 9 listopada 2012r. o odmowie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, wydanego w dniu 30 marca 2012r. na podstawie decyzji znak IT.6140.3.2012 Longinowi Siemińskiemu.

Jak wynika z akt sprawy, decyzją z dnia 30 marca 2012r. Wójt Gminy Brąszewice wydał Longinowi Siemińskiemu zezwolenie na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki. Inicjatorem cofnięcia zezwolenia było Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie. Decyzją z dnia 9 listopada 2012r organ I instancji odmówił cofnięcia zezwolenia wyjaśniając, iż wbrew stanowisku Stowarzyszenia, nie doszło do naruszenia przez prowadzącego działalność warunków zezwolenia oraz przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, poprzez przyjmowanie do schroniska prowadzonego w miejscowości Wojtyszki, zwierząt pochodzących spoza terenu gminy Brąszewice.

Od decyzji organu I instancji odwołanie wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt zarzucając brak podstaw prawnych do przyjętej w niej interpretacji terminu obszaru działalności prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt jako odnoszącego się wyłącznie do miejsca położenia schroniska. Skarżący uznał, iż interpretacja, przejęta przez organ pierwszej w związku z wyjaśnieniem udzielonym Longinowi Siemińskiemu w dniu 9 października 2012r. jest błędna. W ocenie Stowarzyszenia przez „obszar działalności” schroniska dla bezdomnych zwierząt należy rozumieć obszar, z którego zwierzęta pochodzą, tj. na jakim zostały znalezione lub złapane, co wyznacza zbiór usługobiorców danego schroniska. Z takiej prawidłowej, według skarżącego, interpretacji wynika, że Longin Siemiński narusza warunki zezwolenia, które winno być

z tego powodu cofnięte. Zdaniem strony z konstrukcji zezwoleń udzielanych na podstawie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika, że na treść zezwolenia wpływ mają ogłoszone przez organ gminy warunki, jakie każdy ubiegający się o zezwolenie przedsiębiorca musi spełniać, następnie treść wniosku przedsiębiorcy, a ostatecznie także rozstrzygnięcia zawarte w samej decyzji o zezwoleniu. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przewiduje, że wniosek przedsiębiorcy i udzielone zezwolenie, na prowadzenie działalności określonej w art. 7 cyt. ustawy, winny zawierać określenie obszaru działalności. Skoro działalność polegająca na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt regulowana jest przez ten sam przepis, który odnosi się również do opróżniania zbiorników na nieczystości i ich transportu, gdzie niewątpliwie obszar świadczenia usług dotyczy rozproszonych miejsc położenia tych zbiorników, co ewidentnie nie dotyczy siedziby przedsiębiorcy, czy też zlewni nieczystości płynnych, ani też wysypiska odpadów stałych, to również obszar działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt odnosi się do obszaru, na którym zostały ujęte bezdomne zwierzęta. Zdaniem strony z żadnego przepisu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie wynika wprost, że wykonywanie usług komunalnych wymienionych w art. 7 ust. 3 i ust. 4 cyt. ustawy zamyka się na terytorium gminy, lecz wskazuje na to interpretacja tych przepisów. Zadania opieki nad bezdomnymi zwierzętami ustawodawca przypisał gminom, gminom również zostały przypisane uprawnienia do wydawania zezwoleń na prowadzenie schronisk. Zezwolenia udzielane są na podstawie ustalonych przez gminę warunków, które stanowią prawo miejscowe, dlatego zezwolenie dotyczyć może wyłącznie obszaru gminy. Gminy mogą realizować swoje zadania w formie porozumień międzygminnych i związków gmin, co oznacza, że zastosowanie takich form realizacji zadań własnych gmin daje podstawę do udzielenia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na obszarze działania szerszym niż terytorium gminy. Ustawodawca przewidział w art. 7 ust. 6 ustawy, iż zezwolenia udziela, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług. Pojęcia „miejsce świadczenia usług” nie można utożsamiać z „obszarem działalności”. Ustawa przewiduje ujednoliczone kryteria wydawania zezwoleń na inne, analogiczne usługi komunalne, lecz w tym przypadku warunki wydawania zezwoleń są określone w rozporządzeniu ministra a nie w uchwale rady gminy, jak w sytuacji schronisk dla bezdomnych zwierząt. Za przyjętym przez skarżącego rozumieniem obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt przemawia również wykładnia historyczna omawianych przepisów, których liczne nowelizacje

koncentrowały się wokół nieczystości komunalnych w powiązaniu z ustawą o odpadach. W obecnym brzmieniu ustawy, działalność dotycząca odpadów komunalnych stanowi osobny rozdział ustawy, natomiast działalność określona w art. 7 dotyczy tylko, niejako szczerunkowo, nieczystości ciekłych i zwierząt. Obecnie działanie kilku schronisk na terenie jednej gminy jest rzadkością. Regułą jest przyjmowanie do jednego schroniska zwierząt z większej ilości gmin. Taka praktyka jest, w ocenie skarżącego, legalna wyłącznie w przypadku schronisk prowadzonych przez organizacje społeczne, na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt. Za niezgodną z prawem uważa skarżący praktykę zawierania bezpośrednich umów między gminą w przedsiębiorcą działającym na terenie innej gminy. Rodzi to bowiem patologie na tle odpowiedzialności za „swoje” zwierzęta umieszczane w „obcym” (tj. położonym na terenie innej gminy) schronisku. Na tej podstawie Stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Decyzją z dnia 24 grudnia 2012r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu utrzymało w mocy decyzję organu I instancji.

Uzasadniając Kolegium przypomniało, iż decyzją z dnia 30 marca 2012r. Wójt Gminy Brąszewice udzielił Longinowi Siemińskiemu zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie gminy Brąszewice oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, dla którego jako obszar działalności określony został teren Rzeczypospolitej Polskiej. Na skutek odwołania Stowarzyszenia Obrona Zwierząt Samorządowe Kolegium Odwoławcze, decyzją z dnia 23 maja 2012r., zmieniło decyzję Wójta Gminy Brąszewice w części dotyczącej obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt i określiło ten obszar jako teren gminy Brąszewice. W związku z wnioskiem Longina Siemińskiego o wyjaśnienie treści opisanego wyżej decyzji Kolegium, postanowieniem z dnia 9 października 2012r., wyjaśniło wątpliwości co do treści użytego w decyzji określenia „Obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt -teren gminy Brąszewice” w ten sposób, iż schronisko, jako obiekt prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom, winno być usytuowane w granicach administracyjnych gminy Brąszewice.

Stowarzyszenie, powołując się na art. 31 k.p.a. w związku z art. 9 ust. 2 ustawy oraz cele statutowe, tj. ochronę zwierząt, złożyło do Wójta Gminy Brąszewice wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia Longinowi Siemińskiemu zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt z powodu naruszenia warunków

zezwolenia. Wnioskodawca zarzucił prowadzącemu schronisko przyjmowanie do schroniska zwierząt pochodzących spoza gminy Brąszewice, co w ocenie wnioskodawców stanowi naruszenie warunków zezwolenia, ponieważ do schroniska winny być przyjmowane wyłącznie zwierzęta z terenu gminy Brąszewice. Do schroniska w Wojtyszkach zostały przyjęte minimum 184 psy spoza gminy Brąszewice, wbrew postanowieniom zezwolenia. Skoro prowadzący schronisko przyjął zwierzęta spoza terenu gminy Brąszewice to naruszył warunki zezwolenia dotyczące obszaru prowadzonej właściwości. Stowarzyszenie wniosło również o dopuszczenie go do udziału w postępowaniu na podstawie art. 31 § 1 pkt 2 k.p.a..

Przechodząc do meritum Kolegium wskazało, iż organ pierwszej instancji pismem z dnia 28 września 2012r. zawiadomił Longina Siemińskiego oraz Stowarzyszenie o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w omawianym zakresie bez wskazania, czy postępowanie to zostało wszczęte z urzędu, czy na wniosek strony. Organ administracji w podstawie prawnej zawiadomienia powołał się na art. 61 § 1 i § 4 k.p.a. oraz, co zupełnie niezrozumiale, na art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2012r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. nr 199, poz. 1227 ze zm.), który odnosi się do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Żądanie zawarte w piśmie Stowarzyszenia z dnia 28 sierpnia 2012r. mogło doprowadzić wyłącznie do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie cofnięcia Longinowi Siemińskiemu zezwolenia. Tymczasem treść decyzji Burmistrza Gminy Brąszewice, zwłaszcza zaś sformułowanie użyte w komparycji („po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie”) oraz rekapitulacja ocen i wniosków zawartych na str. 3 uzasadnienia („Reasumując stwierdzić należy, że brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt”), wskazują, że organ pierwszej instancji przyjął, iż postępowanie w sprawie zostało wszczęte na skutek wniosku Stowarzyszenia. Błędne założenie, iż postępowanie w sprawie wszczął wniosek Stowarzyszenia nie miało jednak wpływu na wynik sprawy, zaś decyzję wydaną w wyniku przeprowadzonego postępowania należy uznać za prawidłową.

Przechodząc do oceny zarzutów Stowarzyszenia dotyczących naruszania przez Longina Siemińskiego warunków zezwolenia w zakresie obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt, polegającego na przyjmowaniu do schroniska

psów z innych gmin, Kolegium stwierdza, że już wcześniej, postanowieniem z dnia 9 października 2012r. dokonało wyjaśnienia treści użytego w decyzji własnej określenia „Obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt - teren gminy Braszewice”. Udzielone wyjaśnienie wiąże organ, który je wydał (art. 110 w związku z art. 126 k.p.a.), wobec czego poniższe rozważania stanowią jedynie pogłębienie zawartego w wyjaśnieniu stanowiska.

Użyte w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 23 maja 2012r. zmieniającej w części decyzję Wójta Gminy Braszewice z dnia 30 marca 2012r., sformułowanie „obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt - teren gminy Braszewice”, należy rozumieć w ten sposób, iż schronisko, jako obiekt prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom, winno być usytuowane w granicach administracyjnych gminy Braszewice. Chodzi tutaj o miejsce prowadzenia działalności, co w przypadku prowadzenia schroniska wiąże się z usytuowaniem obiektu lub obiektów, w których prowadzone jest schronisko dla bezdomnych zwierząt. Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy zezwolenie na prowadzenie działalności uregulowanej w art. 7 ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy, w tym również prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt, powinno określać przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleniem. Ustawa nie zawiera definicji legalnej pojęcia „schronisko dla bezdomnych zwierząt”. Pojęcie „schronisko dla zwierząt” definiuje natomiast ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. nr 106, poz. 1002 ze zm.), która w art. 4 pkt 25 stanowi, iż jest to miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi spełniające warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. z 2008 r. nr 213, poz. 1342 ze zm.) Według Słownika Języka Polskiego PWN SA pod redakcją Witolda Doroszewskiego „schronisko” to budynek na szlaku turystycznym umożliwiający turystom odpoczynek, nocleg oraz zjedzenie posiłku, miejsce, gdzie się można schronić, przytułek dla bezdomnych zwierząt, dawniej również dom opieki nad starcami i kalekami. Przytoczone znaczenia pojęcia „schronisko” oraz „schronisko dla zwierząt” wskazują, że jest to miejsce rozumiane jako obiekt służący do schronienia, sprawowania opieki nad ludźmi i zwierzętami. Skoro więc w przypadku zezwolenia polegającego na prowadzeniu schroniska dla zwierząt wymagane jest, tak jak w przypadku innych zezwoleń określonych w art. 7 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, określenie obszaru działalności objętej zezwoleniem, to określenie tego obszaru winno być powiązane z rodzajem działalności i specyfiką jej wykonywania. Siłą rzeczy obszar działalności polegającej na prowadzeniu schroniska

dla bezdomnych zwierząt ograniczony jest do miejsca, w którym zlokalizowany jest obiekt lub obiekty, służące do wykonywania tego rodzaju działalności. Za błędne należy uznać stanowisko Stowarzyszenia, iż obszar działalności polegającej na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt determinowany jest miejscem pochodzenia zwierząt, a ściślej, miejscem, gdzie bezdomne zwierzęta zostały ujęte. Jeżeli schronisko to miejsce, gdzie się można schronić (w rozumieniu językowym), a w przypadku zwierząt - miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami spełniające ustawowo określone warunki (w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r o ochronie zwierząt), to w schronisku może schronić się każdy, kto tego schronienia potrzebuje, niezależnie od tego skąd przybywa. Tylko takie rozumienie pojęcia „obszar działania" w przypadku schroniska dla bezdomnych zwierząt znajduje uzasadnienie z punktu widzenia celu jakiego ma służyć zapobieganie bezdomności zwierząt na zasadach określonych w przepisach o ochronie zwierząt. Argumenty przytoczone w odwołaniu w żaden sposób nie podważają tego rozumowania, przeciwnie potwierdzają je. Gdyby uznać stanowisko Stowarzyszenia za słuszne, to realizacja zadania własnego gmin polegającego na zapobieganiu bezdomności zwierząt byłaby możliwa wyłącznie poprzez zapewnienie działania schronisk dla bezdomnych zwierząt na terenie każdej gminy albo poprzez zawieranie porozumień międzygminnych oraz tworzenie związków gmin, co wydaje się nieracjonalne również z ekonomicznego punktu widzenia. Niezrozumiałe wydaje się stanowisko Stowarzyszenia, iż błędna w jego ocenie interpretacja obszaru działalności schroniska prowadzi do omijania celu, w jakim ta działalność została poddana regulacji, tj. nadrzędnego interesu publicznego, polegającego na uczciwości w transakcjach handlowych, zwalczaniu nadużyć i ochronie zdrowia zwierząt. Ochrona zwierząt, zgodnie z literą ustawy z dnia ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003r., nr 106, poz. 1002 ze zm.), polega na humanitarnym ich traktowaniu poprzez, między innymi, zapewnienie im odpowiednich warunków życia, opiekę nad zwierzętami bezdomnymi i ich wyłapywanie, zaś realizacja tych zadań następuje na zasadach określonych w niniejszej ustawie, w ustawie z dnia 11 marca 2004r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. z 2008r., nr 213, poz. 1342 ze zm.) oraz w przepisach wykonawczych do ww. aktów prawnych. Samo umieszczanie w prowadzonym przez Longina Siemińskiego schronisku dla bezdomnych zwierząt psów wyłapanych na terenie innych gmin nie narusza warunków zezwolenia, o ile schronisko prowadzone jest zgodnie w wymaganiach określonych w zezwoleniu a zwierzęta przebywające w nim mają zapewnione odpowiednie warunki i opiekę (por. pkt I ppkt 4, 5, 7, 8 oraz pkt III ppkt 1 i 2 zezwolenia).

Podsumowując Kolegium stwierdziło, że warunki zezwolenia w zakresie odnoszącym się do określonego w zezwoleniu obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt jako terenu gminy Brąszewice nie zostały naruszone poprzez przyjmowanie do schroniska zwierząt wyłapanych na terenie innych gmin.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie podtrzymało argumentację odwołania.

W odpowiedzi na skargę Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie znajdując uzasadnienia dla zarzutów skargi wniosło o jej oddalenie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga nie jest zasadna.

Zgodnie z brzmieniem art. 1 §1 ustawy z dnia 25 lipca 2002r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. nr 153, poz. 1269 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola wspomniana sprawowana jest pod względem zgodności z prawem (§ 2)

Sąd administracyjny, uwzględniając skargę, uchyla zaskarżony akt w całości albo części, jeżeli stwierdzi naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, naruszenie prawa, dające podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego lub też inne naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Jeżeli natomiast zachodzą przyczyny określone w art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego lub innych przepisach - stwierdza nieważność orzeczenia w całości lub części. Stwierdzenie wydania aktu z naruszeniem prawa wchodzi zaś w grę, o ile zachodzą przyczyny, określone w Kodeksie postępowania administracyjnego lub innych przepisach (art. 145 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U. z 2012r., poz. 270 ze zm., powoływanej dalej jako p.p.s.a.)

Po myśli art. 134 §1 p.p.s.a. rozstrzygając daną sprawę, sąd nie jest związany zarzutami i wnioskami skargi, może zastosować przewidziane ustawą środki w celu usunięcia naruszenia prawa w stosunku do aktów lub czynności wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach, prowadzonych w granicach sprawy, której dotyczy skarga, jeżeli jest to niezbędne dla końcowego jej załatwienia (art. 135 p.p.s.a.).

W ocenie Sądu, tego rodzaju naruszeń prawa nie można przypisać wydanej w sprawie decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu z dnia 24 grudnia 2012r., utrzymującej w mocy decyzję Wójta Gminy Brąszewice z dnia 9

listopada 2012r o odmowie cofnięcia Longinowi Siemińskiemu zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, wydane w dniu 30 marca 2012r..

Przypomnieć trzeba, iż strona skarżąca wnioskowała o cofnięcie wydanego zezwolenia, gdyż w jej ocenie pod pojęciem „obszar działalności” schroniska dla bezdomnych zwierząt należy rozumieć obszar, z którego zwierzęta pochodzą, tj. obszar na jakim zostały znalezione lub złapane, co wyznacza zbiór usługobiorców schroniska. Z takiej interpretacji, w ocenie strony skarżącej wynika, iż Longin Siemiński narusza warunki udzielonego mu zezwolenia.

Warto zatem przypomnieć iż decyzją z dnia 30 marca 2012r. Wójt Gminy Brąszewice zezwolił Longinowi Siemińskiemu na prowadzenie działalności w zakresie:

1. ochrony przed bezdomnymi zwierzętami i wskazał obszar działalności – teren gminy Brąszewice;
2. prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Wojtyszki, zlokalizowanym na działce nr 47/1 i wskazał obszar działalności schroniska – teren RP (przy czym decyzją z dnia 23 maja 2012r. organ odwoławczy uchylił w/w decyzję w części obejmującej pkt 2 zdanie 2 i orzekł „obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt – teren gminy Brąszewice”).

Jak wynika z przepisu art. 7 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, rodzaje działalności wymienione w pkt 1 i pkt 2 w/w zezwolenia są niezależnymi od siebie formami działalności prowadzonej o wydane zezwolenie, dla każdej z nich może być wydane odrębne, indywidualne zezwolenie. Jak wynika z akt sprawy strona skarżąca dążyła do cofnięcia wydanego zezwolenia w zakresie pkt 2 wykazując, iż prowadzący schronisko przekroczył obszar działalności wyznaczony przywołanym zezwoleniem. Niemniej, w ocenie Sądu stanowisko obszernie wywiedzione przez organ administracji w zaskarżonej decyzji, w pełni zasługuje na uwzględnienie

Sąd podziela wywód organu, iż „obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt – teren gminy Brąszewice” nie odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt objętych opieką schroniska, a wyłącznie do miejsca położenia schroniska, jako obiektu prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom. Chodzi o usytuowanie na terenie gminy Brąszewice obiektu lub obiektów, w których prowadzone jest schronisko. Warto przywołać definicję „schroniska dla zwierząt” z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt, gdzie w art. 4 pkt 25 czytamy, iż jest to miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi spełniającymi

warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513). Wspomniana ustawa definiuje również pojęcie „zwierzęta domowe” oraz „zwierzęta bezdomne” i pod ostatnim z nich kryje się definicja zgodnie z którą są to zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały. Zwierzętami domowymi są zaś zwierzęta tradycyjnie przebywające wraz z człowiekiem w jego domu lub innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywane przez człowieka w charakterze jego towarzysza.

Z przywołanych definicji wywieść należy, iż schronisko należy rozumieć jako element stateczny definicji schroniska dla bezdomnych zwierząt, schronisko jako obiekt, w którym bezdomne zwierze znajdzie schronienie, bez względu na miejsce, miejscowość, w której zostanie odnalezione, odłowione czy porzucone. Inne rozumienie omawianego pojęcia prowadziłoby do absurdalnej sytuacji, stojącej w sprzeczności z ideą ustanowienia instytucji w postaci schronisk dla bezdomnych zwierząt, które przecież mają umożliwić opiekę nad zwierzętami, które nie mają właściciela, co za tym stałego domu i opiekuna.

Przedstawiona interpretacja pojęcia „obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt” nie kłóci się z wynikającym z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wymogiem aby zezwolenie określało przedmiot i obszar działalności. Zezwolenie wydane Longinowi Siemińskiemu w pkt 2 zawierało wyraźne wskazanie przedmiotu działalności – prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt oraz obszar działalności – teren gminy Brąszewice. Tak zakreślonego przedmiotu i obszaru działalności wynikającej z pkt 2 zezwolenia uprawniony do jej prowadzenia nie przekroczył. Nie można bowiem zgodzić się ze strona skarżącą, iż przyjmowanie zwierząt do schroniska prowadzonego na terenie gminy Brąszewice a wylapanych poza granicami tej gminy wskazuje na naruszenie zezwolenia, schronisko niewątpliwie jest nadal i wyłącznie prowadzone na terenie gminy Brąszewice. Nie zostało natomiast wykazane, by doszło do przekroczenia zezwolenia w zakresie pkt 1 zezwolenia – ochrona przed bezdomnymi zwierzętami.

Trudno też sobie wyobrazić, aby z punktu widzenia przepisów prawa Wójt Gminy Brąszewice był władny do ustalenia innego miejsca lokalizacji prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt niż miejscowość znajdująca się w granicach

administracyjnych gminy, co było przedmiotem skutecznego odwołania skarżącego od pierwotnej treści udzielonego pozwolenia na prowadzenie działalności.

W zaistniałej sytuacji trudno też wiązać przedsiębiorcę działającego na podstawie przepisów o działalności gospodarczej co do możliwości jej prowadzenia, wykonywania w innych gminach. Jeżeli wykonywana działalność schroniska naruszałaby terytorialność, to może rodzić inną odpowiedzialność z tytułu wykonywania działalności bez zezwolenia. Tak więc przyjmowanie, psów z terenów innych gmin odbywające się na podstawie umów z przedstawicielami tych gmin nie narusza wydanego zezwolenia na podstawie uzyskanej przez Longina Siemińskiego decyzji

Podsumowując, w ocenie Sądu, w zaistniałym stanie faktycznym i prawnym sprawy stwierdzić należy, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a przedstawiona przez organ administracji argumentacja i wykładnia zastosowanych przepisów w pełni zasługują na uwzględnienie. Podmiot legitymujący się zezwoleniem z dnia 30 marca 2012r nie dopuścił się naruszenia jego warunków a jedynie takie ustalenie uprawniałoby organ do orzeczenia o cofnięciu zezwolenia. Podnoszone w skardze zastrzeżenia strony nie stanowią naruszenia prawa materialnego, ani naruszenia przepisów postępowania, które mogłyby skutkować uchYLENIEM zaskarżonej decyzji.

W tej sytuacji Sąd na podstawie art. 151 p.p.s.a. orzekł jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność świadczy :

Referent stażysta

A. K. [Signature]